

sósíalúrín

telf. 14720 · 11820

box 76, 3800 Tórshavn

Útgevri: Føroya Javnaðarflokkur

Fyrirskjótari: Tórfinn Smith

Bláðstjóri: Vilhelm Johannesen (ábyrgd)

Bláðmenn: Hogni Djurhuus

Jóhann Mortensen

Jan Müller

Lýsingar: Arne Thomsen

Uppseting: Sósíalúrín

Prent: Dimmalætting

Aðaltakið

Í tí samfelag vit liva í og undir teimum umstøðum sum land okkara hevur til vinnuligan framburð, er avgjørt neyðugt at hava skipaðar reglur bæði til tryggjan av vinnulivinum og úrkomuni hjá tí einstaka.

HETTA er eftirhondini verið góðtikið av øllum og hóast mótstøðan tæy árin, tá javnaðarflokkurin legði til brots fyri mongum av hesum neyðugu fyrirtreytum stóð rættiliga einsamallur við krøvnum. Tíðin visti at tað var meira enn neyðugt at finna fram til varandi skipanir og aðrar hættir hevur eingin funnið at vera brúkligar.

MEN hóast hesar veruleikar, so megu vit ásanna, at hetta setur treytir til figgjarorku landsins, um vit skulu upphalda eina rímuliga úrkomu til fólkið. Løgtingið fer um fáar dagar at viðgera nýggja figgjarlógaruppskotið, sum nú er komið aftur á ting við teimum nýggju tølunum av frá landsstýrinum. A hesum uppskoti skilst týðiliga, at neyðugt er við stórra iløgum til samfelagið og at hetta eru neyðugar iløgur, um vit framvegis skulu halda eina nøkulunda javnvág í livikorum. Og tað man eingin ivast í, at vit eiga at gera.

OG SAMANUMTIKIÐ er fyrirtreytin luttøka frá øllum, um vit framvegis skulu eiga lut í einum samfelag, sum í stóran mun vil leggja so tilrættis, at flestum verður gjørligt at fáa arbeiði og til eina rímuliga úrtøku. Og við einari samfelagskipan, har javnaðarflokkurin er medvirkandi er aðaltakið sjálvsagt at leggja alla orku í at hesar fyrirtreytir eru til staðar.

DEYÐIN KENNIR SPENNING

TÁ MAÐUR KOYRIR VIÐ KENNING!

Ráðið Fyri Ferðslutrygd

SOSIALISTISKT UNGMANNAFELAG

Herfyri frættist, at Sosialistiskt Ungmannafelag er farið aftur til verka, og at felagið eins og áður hevur sum høvuðsmál at virka fyri einum miðvísam politiskum ungdómsarbeiði, við fyrst og fremst at royna at ávirka teir politisk

itisku spurningarnar, ið hava serligan týdning fyri tey ungu. Sum eitt lið í hesum arbeiði fer felagið m.a. at skipa fyri ymiskum skeiðvirksemi um politisk og samfelagslig evni.

Mær vitandi er hetta 3. ella 4. ferð, roynt verður at fáa felagið at virka, men tverri hevur hetta fyrr miseydnast, og felagið hevur stórt sæð ikki blomstrað síðan í 60-unum. Men vónandi er S. U. nú komið fyrri at verða!

Tað kemst ikki uttan um, at ein av grundunum til, at felagið hevur havt so ringa heilsu hesi seinastu árin, er tann vánaligi áhugin, ið okkara politik-

arar hava sýnt felagnum. Tað visti seg at vera tvørligt at sannføra politisku umboð okkara um, hvønn ómetaliga stóran týdning, eitt slíkt politiskt ungmannaafelag hevur fyri flokkinn og javnaðararssluna sum heild.

Ein onnur týðandi grund til ta ringu heilsu felagsins var, at tað vóru alt ov fáir aktivir limir, og endiliga, at tað ongantið eydnaðist at fáa blaðið út aftur. Her verður hugsað um »Bergmál«, ið var talirør felagsins seinast í 60-unum. Skal felagið nú endiliga fara at virka av álvara aftur, er avgerandi neyðugt, at tað fyrri uttan at savna so nógvar aktiv-

ar limir sum gjørligt, eisini mennir seg um alt landið — soleiðis at tað fer eitt vælskipað arbeiði fram í øllum valdøðum. Fyri at hetta skal eydnast, mugu teir lokal- og valdøðisvaldu politikararnir visa ábyrgd og vera til taks á teimum kjakfundum um lokal- og landspolitisk mál, sum felagið stilar fyri.

Tað er givið, at eitt virkið Sosialistiskt Ungmannafelag kemur at skunda undir javnaðarleiðina og eigur sostatt at verða stuðlað av øllum javnaðarhugaðum í landinum.

Kr. á Neystabe

FANATISMA

Herfyri stóð ein yvirlysing í blaðnum, sum skuldi fingið eitthvørt mentað og rættugsandi menniskja at stúrsa við. Har vórðu fólk biðin um at seta navn sitt á ein hjálagdan lepa og senda inn til ávíst blað, sum savnaði leparnar saman og sendi til lögtingið.

Við at senda hendan lepan ert tú so við til at skrúva tíðina her á landi nakrar øldir aftur. Allar

bókmentir, sum ikki savna við bibliuna skuldu bannast. Av hesum var Darwins læra nevnd. Eftir hesum at døma skuldi jørðin verið flæt, og um nakar mótmælir ... á skafottidi við honum.

Neil! Her má vera okkurt, sum ikki ruggar rætt. Antin mugu vit frásiga okkum kristnina sum trúargrein, ella eru tað teir, ið skrivað hava yvirlysingina, sum so púra hava

misskilt bibliuna og veruliga innihaldið í henni. Heldur man tað vera tað seinna. Biblian man ikki vera eitt visindaligt rit, men heldur ein moralskur leiðbeinari fyri tey kristnu her á föld.

Um vit her á landi skuldu bannað øllum øðrum átrúnaði og áskoðanum, vildi tað sagt tað sama sum, at vit góðtaka, at onnur lond (t.d. í muhammedanska heiminum)

banna m.a. kristnina, men so er ikki. Tá tað hendir, yður av mótmælum. Tá skulu allar lærur hava rætt at liva, skrivifrælsið verjast og demokratið setast í háseti!

Sostatt er ikki í lagi við etikkinum. Eitt orðatak sigur, at tann, sum býr í glashúsi, ikki skal grýta grót, ella, at tú skalt vera móti næsta tínum, sum tú vilt hava hann at vera móti tær.

Proteus

DAGBLAÐIÐ OG DARIO FO

Síðan frumframförluna av sjónleikinum »Vit eiga ikki... o.s.v.« leygar kvæðið, havi eg í spenningsi biðað eftir einum ummæli, og tað serliga í Dagblaðnum. Eg fræddist tí stórliga, tá eg mikudagin sá, at hesin stóri hugsjónarhirdi okkara hevði prentað ein stubba um sama leik. Eg gleddi meg at lesa, hvussu ein vissur persónur prógvaði lesarum sínum, at leikurinn bert var avlað sosialistiskt mæn, og hvussu hann fór at visa á, at orsökkin var eitt avskjælað sálarliv, bæði hjá rithøvunda og leikarum, men so varð ikki.

Hesin, ið skrivur, minnir mest um ein smádrong, sum fimtu ferð sama dag er noyddur at siga mammu síni frá, at hann hevur píssað í buks. So spakkar og undirbróttlig framferð er sjáldsom í hesum blaði.

Tí rósi, ið borið verður Grímu, eri eg púra samdur í, men tá Dagblaðið aftrar seg »at róta upp í sárum í

eini ósingartið« og leggur tey politisku viðurskiftini til síðis, tá undirst eg. Púra ovfarin gerist eg, tá greinskrivarin gremur seg um ikki at vita nóg mikið um italiensk viðurskifti, og tí ikki vil útbreiða politiskan klókskap haðani.

Mær rennur annars í huga ein vissan persón, sum dagliga gleðir okkum við teimum mest ótrúligu trúligheitum innan sálarliv og politikk, ið fara fram um allan heimin. Er tað ikki Dagblaðið, ið við vissu kann siga frá, hvussu torført tað er at fáa hendur á hvitbotnaðum gummiskóm í Peking, hvussu aftarlaga eplaveltin er á Cuba, hvussu ótrúliga leingi bilarnir hava at treingja inn í Moskva, fyri ikki at tosa um súrenvinsautomatimar, teir frisinnaðu japanararnir so leingi hava notið gott av?

Er tað ikki Dagblaðið, ið við sonnum visindaligum greinum kann visa á sjónskar munir á vælstandi í Hong Kong og

Kina, tó at tað má viðgangast, at munur er bæði á fólkatáli, vidd og býti?

Er tað ikki Dagblaðið, sum við sannari gleði greiður frá syrgiligum hendingum í Indokina, uttan tó at blanda 30 ára kriggið hjá Fraklandi og USA upp í?

Havi eg ikki lisið í Dagblaðnum, at øll ónøgd í Rhodesia og Suður-Afrika skyldast kommunistiskari ósing, og litið og einki hald hevur í veruleikanum?

Havi eg ikki lisið, at øll tiltøk móti hesum londum bert raka tey, ið frammanundan einki hava, og at allar stuðulin til frælsisfylkingarnar har fer í lummarnar hjá perversum kommunistum, ið finna fragd í at skera oyru og munn av fólki?

Ja, havi eg ikki úr Dagblaðnum fingið nágreinligar upplýsingar úr nærum øllum heimskrókum?

Og nú - mikudagin 14/2 1979 - hevur blaðið ikki nóg nógva vitan um politisku viðurskiftini í Italia.

Blaðið eigur tó rós fyri, at tað sum altíð, einki skrivur, uttan fullvissa er fyri, at innihaldið er undirbygt og kritahvitur sannleiki.

Men hvussu er og ikki, eg saknaði eitt leskiligt ummæli, og vildi so sáran vita, hvørja stóðu hampa-fólk eiga at hava til henda leik, Gríma nú framførir. Eitt nú hevði Dagblaðið fyrri kortum funnið út av — helst við psykoanalysu — at sjónleikin »Skipið« var persónlig reklama fyri Steinbjørn B. Jacobsen og politisk propaganda fjald undir orðinum list.

So kundi Dagblaðið ikki við fáum orðum greitt okkum frá sonnu muru Dario Fo's, um hann píssaði í song sum eldri drongur, um hann ongantið átti »løbihjul«, ella slíkt Dagblaðið, so væl megna? Kanska kundu tit eisini sagt okkum um okkurt politiskt ikki lá fjalt í leikinum. Ella hava tit fingið sum vátan vøtt framman á?

Perikles